

това шюмяще мѣсто. При рано-то изгрѣваніе на слънце-то ги глѣда човѣкъ да прискачѣтъ отъ клонъ на клонъ, пѣѣтъ задружно и веселятъ растреперано-то сѣрдце на пѣтника, въ едно таково мѣсто.

Цѣло-то пространство на горѣ-тъ Дели-орманъ природа-та надарила съ сички-тѣ си приятности, като го е само отъ едниѣ дарбѣ лишилъ: Чиста бистра вода нійдѣ ся не вижда тукъ да тече отъ нѣйдѣ, или да извира; тукъ тамъ ся пречятъ кладенци ископани дълбоко, гіолчини, дѣто само тогава може ся намѣри вода, кога е на скоро дѣждъ ваяло. Една двѣ само малки рѣчички, що извираѣтъ вѣнъ отъ това гористо мѣсто, протичаѣтъ между дълбоки-тѣ долове и ся разливаѣтъ изъ зеленѣ-тъ моравѣ, дѣ ги закрыва до половинѣ отъ двѣ страны съ гѣстѣ-тъ ситрѣвѣ. Тихичко и сладко си тѣ чурчурятъ въ мълчеливо-то това мѣсто, истичаѣтъ отъ трапчинкѣ въ трапчинкѣ, отиваѣтъ та ся изгубватъ въ непроходимы-тѣ лещаци. Гласовитый славѣй, сладко-гласно-то птиче, и зажднелый пѣтникъ едва може си прохладити тукъ языка и да слѣдва пѣтя си.

Тыя прохладны и весели мѣста, тыя гѣсты и сѣнчасты дървета, това сгадко-то шумуленіе на